

سال دوم

جلسه ۳

سال تحصیلی ۹۰ - ۹۱

۹۰ / ۷ / ۵

ما می گوئیم

۱. اینکه مرحوم اصفهانی می فرماید: « دو قول در مسأله وجود دارد» حرف تمامی نیست

الا اینکه :

مراد ایشان آن باشد که دو قول مهم در مسئله وجود دارد و اقوال دیگر از اهمیت برخوردار نیست

۲. در تقسیم بندی مذکور، باید «کیفیت استعمال» را هم مدّ نظر داشت

۲. کلام مرحوم مجاهد
(صاحب مفاتیح الاصول)

دو قول در میان اصولیون است

قول اول:	موضوع له : <u>عام</u>	وضع : عام
مستعمل فیه : خاص		
قول دوم:	موضوع له : <u>خاص</u>	وضع : عام
مستعمل فیه : خاص		

مرحوم
مجاهد

۳. کلام مرحوم کرباسی

(صاحب اشارات الاصول)

قدماء و به تبع آنها تفتازانی ، وقوع این قسم را قبول ندارند

متأخرین وقوع این قسم را پذیرفته اند = همین قول صحیح است

عضدی، مصداق این قسم را «حروف + مشتقات + مبهمات» دانسته است

میر سید شریف، «هیأت افعال» را هم اضافه کرده است

صاحب مطالع، تنها «ضمایر» را از این قسم شمرده است

علامه رازی، معنای «ضمیر» را کلی دانسته و از این قسم خارج دانسته است. وی «اسم اشاره» را داخل کرده است

علامه حلی، «ضمیر و اسم اشاره» را داخل این قسم می داند

عضدی، «ضمائر غایب» را از این قسم خارج کرده است